

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 06 0 K 017275 24 Kž
Sarajevo, 20.03.2024. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija mr. Božidarke Dugonjić kao predsjednice vijeća, Hurije Muratović i Jasmine Begić kao članova vijeća, uz sudjelovanje Mevlide Šeta kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog S.Č., zbog krivičnog djela Teška krivična djela protiv sigurnosti javnog prometa iz člana 336. stav 2. u vezi sa krivičnim djelom Ugrožavanje javnog prometa iz člana 332. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbama kantonalne tužiteljice iz Travnika i branitelja optuženog S.Č., izjavljenim protiv presude Kantonalnog suda u Novom Travniku broj 06 0 K 017275 23 K od 27.11.2023. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 20.03.2024. godine u prisutnosti federalne tužiteljice Alme Tirić, optuženog S.Č. i branitelja optuženog S.Č., advokata Bekira Ferizovića iz Travnika, donio je

P R E S U D U

Žalba kantonalne tužiteljice iz Travnika odbija se kao neosnovana, a žalba branitelja optuženog S.Č. se djelimično uvažava i presuda Kantonalnog suda u Novom Travniku broj 06 0 K 017275 23 K od 27.11.2023. godine preinačava u odluci o kazni, tako da se optuženi S.Č. za krivično djelo Teška krivična djela protiv sigurnosti javnog prometa iz člana 336. stav 2. u vezi sa krivičnim djelom Ugrožavanje javnog prometa iz člana 332. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine za koje je tom presudom oglašen krivim, primjenom odredbe člana 49. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od 13 (trinaest) godina.

U ostalom dijelu prvostepena presuda ostaje neizmijenjena.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Kantonalnog suda u Novom Travniku broj 06 0 K 017275 23 K od 27.11.2023. godine, optuženi S.Č. oglašen je krivim zbog krivičnog djela Teška krivična djela protiv sigurnosti javnog prometa iz člana 336. stav 2. u vezi sa krivičnim djelom Ugrožavanje javnog prometa iz člana 332. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ FBiH) i za počinjeno krivično djelo temeljem istog zakonskog propisa, uz primjenu odredaba člana 42., 43. i 49. stav 1. KZ FBiH, osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 15 (petnaest) godina. Istom presudom, primjenom odredaba člana 77. stav 1., 2. i 3. KZ FBiH, optuženom S.Č. je izrečena sigurnosna mjera zabrane upravljanja prevoznim sredstvom „B“ kategorije u trajanju od 5 (pet) godina, uz određenje da se vrijeme provedeno na izdržavanju kazne zatvora

ne uračunava u vrijeme trajanja sigurnosne mjere. Navedenom presudom, primjenom odredbe člana 202. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP FBiH), optuženi je obavezan da naknadi troškove krivičnog postupka u iznosu od 2.500,00 KM u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti presude, dok su primjenom odredbe člana 212. stav 3. ZKP FBiH, oštećeni G.B. i S.G. sa imovinskopравnim zahtjevom upućeni na parnični postupak.

Protiv prvostepene presude žalbu je izjavila kantonalna tužiteljica iz Travnika zbog odluke o krivičnopravnoj sankciji, s prijedlogom da se žalba uvaži i prvostepena presuda preinači, tako da se optuženom S.Č. za počinjeno krivično djelo izrekne kazna zatvora u dužem trajanju u odnosu na kaznu koja mu je izrečena pobijanom presudom.

Žalbu protiv navedene presude je izjavio i branitelj optuženog S.Č., advokat Bekir Ferizović iz Travnika zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog odluke o krivičnopravnoj sankciji, s prijedlogom da se pobijana presuda preinači na način da se optuženi oglasi krivim za krivično djelo Teška krivična djela protiv sigurnosti javnog prometa iz člana 336. stav 4. u vezi sa krivičnim djelom Ugrožavanje javnog prometa iz člana 332. stav 3. KZ FBiH ili da se pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

U odgovoru na žalbu branitelja optuženog, Kantonalno tužiteljstvo u Travniku je navelo razloge zbog kojih smatra da navedena žalba nije osnovana, pa je predloženo da se ista kao takva odbije.

Branitelj optuženog S.Č. je dostavio odgovor na žalbu kantonalne tužiteljice iz Travnika u kojem je, iz razloga koje navodi u odgovoru, predložio da ovaj sud žalbu kantonalne tužiteljice odbije kao neosnovanu.

Federalna tužiteljica je podneskom broj T06 0 KTŽ 0031975 24 2 od 31.01.2024. godine predložila da se žalba branitelja optuženog S.Č. odbije kao neosnovana, a da se žalba kantonalne tužiteljice iz Travnika uvaži i presuda Kantonalnog suda u Novom Travniku broj 06 0 K 017275 23 K od 27.11.2023. godine u odluci o krivičnopravnoj sankciji preinači, tako da se optuženom za počinjeno krivično djelo izrekne kazna zatvora u dužem trajanju u odnosu na kaznu izrečenu pobijanom presudom.

Na sjednici vijeća ovog suda koja je održana u smislu odredaba člana 319. ZKP FBiH, federalna tužiteljica je ostala kod navoda i prijedloga iz podneska Federalnog tužiteljstva broj T06 0 KTŽ 0031975 24 2 od 31.01.2024. godine, koje je na sjednici vijeća ukratko i obrazložila. Na istoj sjednici branitelj optuženog S.Č., advokat Bekir Ferizović iz Travnika je izjavio da ostaje kod svih žalbenih osnova, razloga i prijedloga koji su navedeni u žalbi, a koje je usmeno obrazložio, dok je optuženi prihvatio navode i prijedloge iz žalbe svog branitelja, kao i navode koje je iznio njegov branitelj na sjednici vijeća.

Ovaj sud je ispitao pobijanu presudu u granicama žalbenih prigovora branitelja optuženog S.Č. i kantonalne tužiteljice iz Travnika, kao i po službenoj dužnosti u smislu odredbe člana 321. ZKP FBiH, pa je odlučio kao u izreci iz slijedećih razloga:

Osporavajući zakonitost pobijane presude, branitelj optuženog S.Č. u žalbi prigovara da je prvostepeni sud učinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH, uz tvrdnju da je ta presuda nerazumljiva, jer u njoj nisu dati razlozi o

odlučnim činjenicama. S tim u vezi, ovaj sud ukazuje da takva bitna povreda odredaba krivičnog postupka nije propisana odredbama procesnog zakona, već je odredbom člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH propisano da ona postoji, ako je izreka presude nerazumljiva, protivrječna sama sebi ili razlozima presude ili ako presuda uopće ne sadrži razloge ili u njoj nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama. Kako nerazumljivost presude uopće nije propisana kao bitna povreda odredaba krivičnog postupka, te kako branitelj optuženog u žalbi nije određeno naveo u pogledu kojih to odlučnih činjenica u pobijanoj presudi nedostaju razlozi, onda se navedeni žalbeni prigovor usljed paušalnosti, nije mogao ni ispitati od strane ovog suda. Stoga, ovim žalbenim prigovorom branitelja optuženog S.Č., nije dovedena u pitanje zakonitost pobijane presude.

Osporavajući pravilnost i potpunost činjeničnog stanja utvrđenog u pobijanoj presudi, branitelj optuženog, iako u žalbi ne osporava da je predmetna saobraćajna nezgoda prouzrokovana propustima optuženog kao vozača, u žalbi navodi, da prvostepeni sud nije pravilno utvrdio sve činjenice i okolnosti pod kojima je došlo do predmetne saobraćajne nezgode, a koje su od značaja za odluku o krivnji optuženog. U vezi sa iznesenim tvrdnjama branitelj navodi, da prvostepeni sud nije pravilno cijenio izvedene dokaze, što se posebno odnosi na iskaze svjedoka, koje je prema navodima iz žalbe branitelja prvostepeni sud prezentirao samo u onom dijelu koji bi pogodio zaključcima suda, zanemarujući pri tome dijelove iskaza svjedoka iz kojih bi proizilazilo da je radnja preticanja od strane optuženog bila izvršena, ali da je optuženi zbog lokve na cesti izgubio kontrolu nad vozilom i udario u ivičnjak, a potom u vozilo marke Mercedes kojim je upravljala oštećena G.B.. Također, identičan pristup prema navodima iz žalbe branitelja, prvostepeni sud je imao i pri ocjeni nalaza i mišljenja vještaka saobraćajne struke Stipe Martinovića, koji je obavio vještačenje po naredbi tužitelja i nalaza i mišljenja vještaka saobraćajne struke Zorana Martinovića, koji je vještačenje obavio na prijedlog odbrane, jer je u nalazu i mišljenju vještaka saobraćajne struke Stipe Martinovića tražio potvrdu svojih pogrešnih zaključaka o odlučnim činjenicama, dok je nasuprot tome imao veoma kritički pristup pri ocjeni nalaza i mišljenja vještaka saobraćajne struke Zorana Martinovića, navodeći pri tome kao razlog zbog kojeg ga je ocijenio neprihvatljivim, da se isti zasniva na pretpostavkama, odnosno da je vještak pri izradi nalaza koristio iskaze svjedoka, zanemarujući pri tome, da je iskaze svjedoka cijenio i vještak optužbe pri izradi svog nalaza i mišljenja. Da je prvostepeni sud pravilno cijenio iskaze svjedoka A.Đ., M.B., A.P. i Dž. T., kao i nalaze i mišljenja vještaka saobraćajne struke, takva ocjena bi, prema stavu iz žalbe branitelja, rezultirala zaključkom da optuženi radnjama poduzetim u predmetnom događaju nije postupao bezobzirno, odnosno da je svjesno pristao na ugrožavanje javnog prometa, nego da je takvim radnjama ugrozio javni promet zbog krive procjene, odnosno iz nehata.

Ovi žalbeni navodi branitelja ne dovode u pitanje pravilnost pobijane presude.

Iz obrazloženja pobijane presude proizilazi da je prvostepeni sud nakon izvršene analize svih dokaza izvedenih kako na prijedlog optužbe, tako i na prijedlog odbrane, prije svega nalaza i mišljenja vještaka saobraćajne struke dipl. ing Stipe Martinovića i dipl. ing Zorana Martinovića, kao i iskaza svjedoka A.Đ., M.B., H.S., A.P., Dž.T., Dž.T. i M.Š., očevidaca predmetnog događaja, našao utvrđenim, da je optuženi S.Č., u vrijeme predmetne saobraćajne nezgode, na magistralnom putu kroz naseljeno mjesto N.<<<<p., krećući se iz pravca Travnika u pravcu Novog Travnika, upravljao putničkim motornim vozilom marke „Audi“ slovenačkih reg. oznaka ... brzinom od 102 km/h, na mjestu gdje je saobraćajnim znakom brzina ograničena na 60 km/h, da je pri toj brzini, na mjestu gdje je saobraćajnim znakom jasno označena „zabrana preticanja“, u uvjetima mokrog i klizavog kolovoza zbog

kiše koja je padala, započeo radnju preticanja vozila koja su se nalazila ispred njega, a da se nije uvjerio da tu radnju može obaviti, a da ne ometa normalno kretanje vozila iz suprotnog smjera, te da je, nakon što je izvršio preticanje vozila marke „Peugeot“ kojim je upravljao H. S., bez da se vrati u svoju kolovoznu traku, krećući se lijevom kolovoznom trakom, započeo preticanje vozila marke „Audi“ kojim je upravljao M.B., gdje je u fazi preticanja, pri brzini kojom se kretao, prednjim dijelom svog vozila ostvario kontakt sa prednjim dijelom vozila marke „Mercedes“ kojim je upravljala G.B., krećući se iz suprotnog smjera, propisno svojom desnom stranom, dozvoljenom brzinom od 58 km/h, kojom prilikom je usljed udara i odbacivanja vozila marke „Mercedes“, suvozač u tom vozilu G.G. zadobio teške tjelesne ozljede od kojih odmah i podlegao, oštećena G.B. zadobila teške tjelesne ozljede, među kojima i one koje su uzrokovale smrt ploda (oštećena je bila u petom mjesecu trudnoće), dok je suvozač u vozilu optuženog, A., zadobio teške i po život opasne tjelesne ozljede (traumatski rascjep slezene sa izlivom krvi u trbušnu duplju). Takav svoj zaključak prvostepeni sud je temeljio, kako na materijalnim dokazima u spisu i iskazima svjedoka očevidaca predmetnog događaja, tako i na nalazu i mišljenju vještaka saobraćajne struke Stipe Martinovića, kojeg je ocijenio stručnim i objektivnim, dajući za to razloge koje i ovaj sud cijeni prihvatljivim, odnosno navodeći, da se nalaz i mišljenje ovog vještaka u pogledu izjašnjenja o odlučnim činjenicama koje se odnose na uzrok nastanka predmetne saobraćajne nezgode (brzina od 102 km/h kojom se optuženi kretao vozilom u vrijeme kada je došlo do kontakta sa vozilom marke „Mercedes“, mjesto kontakta i zaustavni položaj vozila, te kretanje vozila do zaustavnih položaja), zasniva na objektivnim pokazateljima, analizi i proračunu tragova nađenih na mjestu događaja, prikazanim u zapisniku o uviđaju i fotodokumentaciji sa uviđaja, kao i iskazima svjedoka očevidaca predmetnog događaja na koje se u pobijanoj presuudi prvostepeni sud pozvao.

Navodi iz žalbe branitelja, da prvostepeni sud nije imao jednak pristup pri ocjeni nalaza i mišljenja vještaka saobraćajne struke Stipe Martinovića i vještaka Zorana Martinovića, nisu osnovani. Naime, pri ocjeni nalaza i mišljenja vještaka saobraćajne struke, prvostepeni sud je imao u vidu i cijenio, da nalaz i mišljenje vještaka odbrane Zorana Martinovića u dijelu u kojem je isti naveo, da je optuženi znatno prije mjesta kontakta završio preticanje vozila Audi sive boje i vozila Peugeot i vratio se u svoju kolovoznu traku, ali da je zbog neprilagođene brzine i vode na kolovozu, izgubio kontrolu nad vozilom, prešao na lijevu kolovoznu traku, udario u ivičnjak, a potom u vozilo Mercedes, nema uporište u dokumentaciji sa uviđaja (tragovima nađenim na mjestu predmetne saobraćajne nezgode), nego da je vještak takav svoj zaključak, kako je to u nalazu i mišljenju naveo, zasnovao na izjavama učesnika predmetne saobraćajne nezgode i snimku kamere video nadzora, uz navode da bi na predmetnom snimku, da je do nezgode došlo u fazi preticanja, bila vidljiva i vozila koja su preticana. Pri tome je vještak Zoran Martinović, kako je to pravilno ocijenio i prvostepeni sud, zanemario da snimak kamere video nadzora, kako je to utvrđeno pregledom istog na glavnom pretresu pred prvostepenim sudom, ne pokriva mjesto na kojem je došlo do predmetne saobraćajne nezgode, te da se pregledom navedenog snimka ne vidi kontakt vozila Audi i vozila Mercedes, niti preticana vozila, koja su se prema izjavama očevidaca zaustavila prije mjesta kontakta, nego zaustavni položaj vozila marke Mercedes nakon kontakta (28 metara od zaustavnog položaja vozila Audi). S tim u vezi, kada su u pitanju iskazi svjedoka očevidaca predmetnog događaja, neophodno je ukazati da iz iskaza svjedoka G.B., A.Đ, M. B., H.S., A.P. i M.Š. proizilazi da je do predmetne saobraćajne nezgode došlo u fazi preticanja vozila od strane optuženog, odnosno da se optuženi, suprotno navodima iz nalaza i mišljenja vještaka Zorana Martinovića, nije uspio vratiti u svoju kolovoznu traku nakon preticanja drugog u nizu vozila. Obzirom da se nalaz i mišljenje vještaka Zorana Martinovića zasniva na činjenicama koje nisu potvrđene izvedenim dokazima, prvostepeni sud je i po ocjeni ovog

suda pravilno postupio, kada nalaz i mišljenje vještaka saobraćajne struke Zorana Martinovića nije prihvatio objektivnim.

Nasuprot tome, prvostepeni sud je cijenio da je vještak saobraćajne struke Stipo Martinović u svom nalazu i mišljenju, nakon izvršene analize i proračuna tragova nađenih na mjestu događaja, prikazanih u zapisniku o uviđaju i fotodokumentaciji sa uviđaja (tragova struganja vozila marke Audi kojim je upravljao optuženi, a koji su ostali na kolovozu od mjesta kontakta do zaustavnog položaja, dijelova vozila marke Audi i vozila marke Mercedes koji su pri kontaktu ostali na kolovozu, zaustavnog položaja vozila marke Mercedes i oštećenja na vozilima), kao objektivnih pokazatelja, dao potpuno i sasvim razumno objašnjenje, koje i ovaj sud cijeni prihvatljivim, a koje nalazi uporište i u iskazima svjedoka očevidaca predmetnog događaja, da je do predmetne saobraćajne nezgode došlo u lijevoj kolovoznoj traci posmatrano iz smjera kretanja vozila optuženog (1,40 m od lijeve ivice kolovoza), u fazi preticanja, pri brzini od 102 km/h kojom se optuženi vozilom kretao (koju je utvrdio na osnovu proračuna dužine usporenja od primarnog kontakta do zaustavljanja, oštećenja na vozilima i dužine odbačaja vozila Mercedes), da je nakon kontakta vozilo Audi ostvarilo sekundarni kontakt sa metalnom ogradom i betonskim elektro stubom sa lijeve strane kolovoza, dok je vozilo marke Mercedes, nakon što je 17 metara nakon kontakta od strane vozila Audi gurano unazad, odbačeno u desnu kolovoznu traku posmatrano iz smjera kretanja vozila optuženog, 28 metara od mjesta zaustavljanja vozila Audi. Stoga, imajući u vidu da se nalaz i mišljenje vještaka saobraćajne struke Stipe Martinovića temelji na objektivnim dokazima, tragovima pronađenim na mjestu predmetne saobraćajne nezgode prikazanim u zapisniku o uviđaju i fotodokumentaciji sa uviđaja, te da je isti potkrijepljen i drugim izvedenim dokazima, prvenstveno iskazima svjedoka očevidaca predmetnog događaja, prvostepeni sud je i po ocjeni ovog suda pravilno postupio, kada je nalaz i mišljenje ovog vještaka, ocijenivši ga stručnim i objektivnim, prihvatio.

Prema tome, iz naprijed izloženog proizilazi da je prvostepeni sud dokaze izvedene u predmetnoj stvari pravilno cijenio i na dovoljan i pouzdan način utvrdio činjenice i okolnosti od značaja za pravilno presuđenje, pa se suprotni žalbeni prigovori branitelja optuženog nisu mogli uvažiti.

Kako iz provedenih dokaza proizilazi da je optuženi bio svjestan činjenice da na magistralnom putu kroz naseljeno mjesto N.<<<<p., na mjestu gdje je saobraćajnim znakom brzina ograničena na 60 km/h, upravlja putničkim motornim vozilom brzinom od 102 km/h i da time krši propise iz oblasti Zakona o osnovama bezbjednosti saobraćaja na putevima u BiH, konkretno u pogledu dozvoljene brzine kretanja (član 44. stav 1. istog zakona), te da je bio svjestan činjenice da je na mjestu gdje je saobraćajnim znakom jasno označena „zabrana preticanja“, u uvjetima mokrog i klizavog kolovoza započeo radnju preticanja dva vozila koja su se nalazila ispred njega, a da se nije uvjerio da tu radnju može obaviti, a da ne ometa normalno kretanje vozila iz suprotnog smjera (prema iskazima svjedoka očevidaca predmetnog događaja, optuženi se sa vozačima vozila koje je preticao, utrkiavao), i da time postupa protivno odredbi člana 57. stav 1. i 2. istog zakona, kao i da će kršenjem tih propisa ugroziti javni promet i tako dovesti u opasnost život ljudi i imovinu, na šta je pristao, u ovakvim radnjama optuženog se i po ocjeni ovog suda stiču svi bitni elementi krivičnog djela Teška krivična djela protiv sigurnosti javnog prometa iz člana 336. stav 2. u vezi sa članom 332. stav 1. KZ FBiH, za koje krivično djelo je optuženi pobijanom presudom oglašen krivim. Dakle, zaključak prvostepenog suda da je optuženi S.Č. predmetno djelo izvršio sa eventualnim umišljajem, zasnovan je na utvrđenju suda da je optuženi grubo kršio saobraćajne propise na način pobliže opisan u izreci pobijane presude i da je usljed takve

vožnje i propusta bio svjestan da ugrožava sigurnost javnog prometa i da dovodi u konkretnu opasnost imovinu većeg obima i živote drugih učesnika u saobraćaju i da je pristao na tu posljedicu, pa kako je usljed konkretnog inkriminiranog postupanja optuženog nastupila i daljnja posljedica u vidu smrti oštećenog G.G. (kao kvalifikatorna okolnost), pravilan je zaključak prvostepenog suda da su radnjama optuženog u konkretnom slučaju ostvarena sva bitna obilježja krivičnog djela za koje je pobijanom presudom oglašen krivim, a ne obilježja krivičnog djela iz člana 336. stav 4. u vezi sa članom 332. stav 3. KZ FBiH, na koje se ukazuje navodima iz žalbe branitelja optuženog.

Osporavajuću prvostepenu presudu zbog odluke o krivičnopravnoj sankciji, kantonalna tužiteljica u žalbi navodi da je prvostepeni sud prilikom odmjeravanja kazne optuženom, prevelik značaj dao olakšavajućim okolnostima utvrđenim na strani optuženog, dok s druge strane nije dao adekvatan značaj otežavajućoj okolnosti utvrđenoj na strani optuženog, tj. da su u predmetnoj saobraćajnoj nezgodi, pored oštećenog G.G. koji je smrtno stradao, dvije osobe (A.Đ. i G.B.) zadobile višestruke lake i teške tjelesne povrede, pri čemu je kod oštećene G.B., koja je bila u petom mjesecu trudnoće došlo i do gubitka ploda. S tim u vezi, posebno kada se ima u vidu težina propusta u vožnji optuženog, kantonalna tužiteljica navodi da je izrečena kazna zatvora optuženom za počinjeno krivično djelo, preblago odmjerena.

Osporavajuću prvostepenu presudu zbog odluke o kazni, branitelj optuženog u žalbi navodi da prilikom odmjeravanja kazne, iako je na strani optuženog prvostepeni sud kao olakšavajuću okolnost cijenio da se radilo o mladoj osobi, nije dat adekvatan značaj činjenici da optuženi u vrijeme izvršenja predmetnog krivičnog djela nije imao ni navršenih dvadeset godina života. Prema navodima iz žalbe branitelja, imajući u vidu činjenicu da optuženi ni pije, a niti poslije izvršenja predmetnog krivičnog djela nije osuđivan, izricanjem „minimalne kazne“ optuženom za počinjeno krivično djelo, u cijelosti se može postići svrha kažnjavanja.

Ispitujući pobijanu presudu u odluci o kazni, kako u vezi sa žalbenim prigovorima kantonalne tužiteljice, tako i u vezi sa navodima iz žalbe branitelja optuženog, ovaj sud je ocijenio da je kazna zatvora u trajanju od 15 (petnaest) godina koju je prvostepeni sud izrekao optuženom za predmetno krivično djelo, strogo odmjerena. Iz obrazloženja pobijane presude proizilazi da je prvostepeni sud prilikom odmjeravanja kazne optuženom, kao olakšavajuće okolnosti na strani optuženog cijenio, da optuženi ranije nije osuđivan i da je izrazio kajanje i uputio izvinjenje članovima porodice oštećenog G.G., te da se radi o mladoj osobi, pri čemu je imao u vidu i činjenicu da je u predmetnoj saobraćajnoj nezgodi i sam optuženi zadobio tjelesne ozljede, a koju činjenicu nije cijenio olakšavajućom okolnosti na strani optuženog, uz navode da se radi o okolnosti koju je sam optuženi skrivio. Pri tome je prvostepeni sud kao otežavajuću okolnost na strani optuženog cijenio, da su u predmetnoj saobraćajnoj nezgodi, pored oštećenog G.G. koji je smrtno stradao, dvije osobe zadobile višestruke lake i teške tjelesne povrede, i to, A.Đ., teške i po život opasne tjelesne povrede i G.B., teške tjelesne povrede, pri čemu je kod oštećene G.B., koja je bila u petom mjesecu trudnoće, došlo i do gubitka ploda. S tim u vezi ovaj sud cijeni neprihvatljivim žalbene navode kantonalne tužiteljice, u kojima se iznose tvrdnje da su prilikom odmjeravanja kazne, olakšavajuće okolnosti utvrđene na strani optuženog u prevelikoj mjeri došle do izražaja, dok nasuprot tome, otežavajuće okolnosti nisu dovoljno vrednovane i da je optuženom zbog toga pobijanom presudom izrečena blaga kazna. Nasuprot tome, ovaj sud nalazi da se osnovano žalbom branitelja optuženog prigovara da prilikom odmjeravanja kazne optuženom, mladost optuženog, kao olakšavajuća okolnost utvrđena na strani optuženog, nije adekvatno cijunjena i u dovoljnoj mjeri došla do izražaja u odluci o kazni koja je izrečena optuženom pobijanom

presudom. Naime, okolnost da je optuženi u vrijeme izvršenja predmetnog krivičnog djela imao nepunih dvadeset godina života, tj. da je bio mlađe punoljetno lice, po ocjeni ovog suda, imajući u vidu činjenicu da optuženi ni prije, a niti poslije izvršenja predmetnog krivičnog djela nije osuđivan, ukazuje na opravdanost žalbenih navoda branitelja, da je optuženom za počinjeno krivično djelo izrečena stroga kazna. Zbog toga je ovaj sud žalbu branitelja optuženog djelimično uvažio i pobijanu presudu u odluci o kazni preinačio, tako što je primjenom odredbe člana 49. stav 1. KZ FBiH, optuženog S.Č. za počinjeno krivično djelo osudio na kaznu zatvora u trajanju od 13 (trinaest) godina, nalazeći da je takva kazna srazmjerna težini učinjenog krivičnog djela i stepenu krivnje optuženog. Pri tome je ovaj sud imao u vidu i svrhu kažnjavanja, te našao da se sa ovakvom kaznom može postići svrha kažnjavanja na način kako je to propisano odredbama člana 42. KZ FBiH.

Ispitujući pobijanu presudu u odluci o sigurnosnoj mjeri izrečenoj optuženom, u smislu odredbe člana 323. ZKP FBiH, u sklopu proširenog dejstva žalbe branitelja podnesene u korist optuženog zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, ovaj sud cijeni, imajući u vidu težinu učinjenih propusta u vožnji optuženog kao vozača (vožnja brzinom daleko većom od dozvoljene i preticanje više vozila, na mjestu gdje je saobraćajnim znakom preticanje zabranjeno, u uvjetima mokrog i klizavog kolovoza), da je prvostepeni sud pravilno i u skladu sa odredbom člana 77. stav 1., 2. i 3. KZ FBiH postupio, kada je optuženom izrekao sigurnosnu mjeru zabrane upravljanja prevoznim sredstvom „B“ kategorije u trajanju od 5 (pet) godina, jer je i po ocjeni ovog suda, radi otklanjanja opasnosti od ponovnog učinjenja krivičnog djela, neophodno da optuženi za vrijeme od pet godina, kako je to određeno pobijanom presudom, ne upravlja prevoznim sredstvom „B“ kategorije.

Na osnovu izloženog, ovaj sud je donio presudu kojom je žalbu kantonalne tužiteljice iz Travnika odbio kao neosnovanu, a žalbu branitelja optuženog S.Č. djelimično uvažio i u smislu člana 329. stav 1. ZKP FBiH prvostepenu presudu u odluci o kazni preinačio, te odlučio kao u izreci presude.

Zapisničar
Mevlida Šeta,s.r.

Predsjednica vijeća
mr. Božidarka Dugonjić,s.r.